

fra Udvalgets Side vil blive stillet et enkelt Forslag, som Ministeriet har henvendt sig til Udvalget med Anmodning om at optage. Det angaaer Dækningen af visse Udgifter ved Notabelforsamlingen i Flensborg; Udvalget har ikke Noget at indvende imod det, men det er blevet overseet ved Redactionen af Betænkningen, og Udvalget vil altsaa stille det til 2den Behandling. Jeg skal dernæst ligeledes aldeles foreløbig tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er eet af Forslagene, med Hensyn til hvilket der rimeligviis fra Udvalgets Side vil blive forlangt en deelt Afstemning, idet forskjellige Grunde ville gjøre sig gjældende ved de forskjellige Dele af Forslaget.

Det vil af Betænkningen sees, at Udvalget foruden paa disse enkelte Poster har troet at burde henlede Opmærksomheden paa et Punkt, som egentlig ikke indeholdes i selve Loven, men som dog staaer i en meget nær Forbindelse med den. Det vil erindres, at den ærede Finantsminister, da han fremlagde dette Lovforslag, erklærede, at han ikke havde opført nogen Tillægsbevilling for Hæren, skjøndt Udgifterne have oversteg det Bevilgede, da han meente, at Regjeringen maatte kunne dække det Overskydende ved Hertugdømmet Slesvigs Intrader. Dette var Udvalget meget paa-faldende, da man antog, at der aldeles ikke hidtil havde foreligget nogen Beslutning, som kunde motivere en saadan Fremgangsmaade, og man henvendte sig derfor med en Forespørgsel i den Anledning, og modtog et Svar, som Thingets ærede Medlemmer ville finde aftrykt i Betænkningen. Det vil af dette Svar sees, at Regjeringen ikke fastholder den oprindelige fra Ministeriets Side fremsatte Udtalelse, at disse overskydende Udgifter skulde dækkes af Hertugdømmet Slesvigs Intrader, saaledes at yderligere Tillægsbevilling ikke vilde blive nødvendig, men at Regjeringen derimod har opstillet en anden Sætning, nemlig den, at der gives visse Udgifter til Armeen, hvorfor der muligviis vil være at søge Tillægsbevilling, og andre, hvorfor Tillægsbevilling muligviis ikke vil være nødvendig, og at Regjeringen forbeholder sig Afgjørelsen heraf til en senere Stadium.

Udvalget har naturligviis ikke kunnet mod-

sætte sig Regjeringens Beslutning om at opsætte Spørgsmaalet om Tillægsbevilling med Hensyn til disse forskjellige Udgifter til et senere Standpunkt, da det jo overhovedet maa være Regjeringens Sag, hvilke Udgifter den vil søge Tillægsbevilling for, om den vil søge en Tillægsbevilling i det første Aar, i det andet Aar eller senere, eller om den maaskee slet ikke vil søge nogen Tillægsbevilling, men først lade Sagen komme frem ved Regnskabet. Naar altsaa Regjeringen undlader at søge Tillægsbevilling, uagtet den har overstredet visse Conti, saa er det fordi den har bestemte Grunde, hvorfor den maa finde det hensigtsmæssigt, at Spørgsmaalet om disse Overskydelser først kommer for senere, eller først kommer for ved Regnskabets Decision, men Udvalget har dog troet at burde underkaste denne Regjeringens Meddelelse en noget næriere Droseltelse, idet det nemlig af Finantsministerens Ord synes at maatte uledes, at Regjeringen fastholder den Synsmaade, at der gives en del Udgifter til Hæren, navnlig til den Del af Hæren, som har staaet i Hertugdømmet Slesvig, for hvilke man ikke anseer det nødvendigt enten at søge Tillægsbevilling, eller i sin Tid at erhverve Decharge, det vil altsaa med andre Ord sige, for hvilke man ikke anseer det nødvendigt at aflægge Regnskab for Rigsdagen (Hør!). Dette maa Udvalget protestere imod. Det er os Alle bitterligt, at, da Finantsloven blev vedtaget iffor, blev der ved den bevilget alle de forudsættelige Udgifter til den danske Armee, som var bleven Kongen tro, den Armees, som udskrives fra Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig som en Heelhed (Hør!); der var da ikke Tale om, at nogen Deel deraf skulde kunne betragtes som henhørende til noget Andet, end til denne Heelhed. Der blev ligeledes for et Aar siden bevilget en betydelig Sum som Tillægsbevilling til Udgifter, der maatte falde inden det forrige Finantsaars Udløb. Alt under den samme Forudsætning; og ligeledes har Rigsdagen iaar, efter Dverenskomst med Ministeriet, og uden at nogen Indsigelse derimod er skeet fra noget af Statsraadets Medlemmer, udtrykkelig vedtaget at behandle hele den Deel af Armeen, som udskrives fra Danmark og Slesvig, som en Heelhed, til